amplexibus amoris intus teneor: et neſcio
quid id ſit: ⁊ tñ retinere id ſemꝑ ⁊ nunq̄ꝫ ꝑ
dere toto niſu laborare. luctatur quodāmo
do delectabiliter anim⁹ ne recedat ab eo qđ
ſemꝑ amplecti deſiderat: q̄ſi in illo deſideri
oꝝ omniū finē inuenerit. ſūme ⁊ ineffabili
ter exultat vt nihil amplius q̄rens. nihil vl
tra appetens: ſemꝑ ſic eſſe volens. Nūquid
ille eſt dilectus? Vere ipē eſt dilecus meuſ
qui viſitare me venit. Non vt totū infūdat
ſe intus: ſed vt guſtandū prebeat ſe: non vt
impleat deſideriū: ſed vt trahat affectū. Et
hoc eſt qđ maxime ꝑtinet ad arram deſpon
ſationis. ꝙ ille qui in futuro ſe tibi videndū
⁊ perpetua poſſidendū dabit. nūc aliquādo
vt q̄ꝫ dulcis ſit agnoſcas: ſe tibi guſtanduꝫ
prebet qui viuit ac regnat ⁊c̄.

XVI. ¶ De ſancto fabiano ⁊ ſebaſtiano.

Iſti autem in
perpetuū viuent. Sap. v. ¶ Ex
Dicit beat⁹ Aug⁹. Juſticia eſt
virtus generał cōprehendens toti⁹ anīe re
ctitudinē: que ꝯſiſtit in dicta ordinatiōe ho
minis ad deū: ad ſe ⁊ ad ꝓximū. Ex q̄ patet
ꝙ oīne quod ſortiť veraciter rōeꝫ boni in vir
tute iuſticie ꝯtineť. Et q̄ꝛ iuſticia eſt optimū
in merito. iō promittiť ei optimū in p̄mio:
ſcꝫ vita eterna. iuxta illud p̄s. Dn̄e quis ha
bitabit in tabernaculo tuo ⁊c̄. vſq̄ꝫ. qui opa
tur iuſticiā. Q̄ꝛ aūt vita eterna ſit optimuꝫ
in premio. oñdit Bern. ſic dicens. Homīes
deſiderant aurū ⁊ argentū: ſuꝑ om̄ia auteꝫ
hec deſiderant vitā. Om̄ia enim q̄ ſunt: na
turali deſiderio vitā cupiūt. Q̄ꝛ ſi vitā hanc
miſeꝫ oīa deſiderāt. q̄nto deſiderio āplecten
da eſt vita beata: in q̄ nulli⁹ rei ē penuria in
eternū. Ad quā vitā eternā per meritum iu
ſticie ꝑueniť: ſicut pꝫ in verbo ꝓpoſito. Ju
ſti in perpetuū viuent ⁊c̄. ac ſi dicatur. Qui
vitam eternā que eſt ſūmū bonū deſiderat:
fiat iuſtus. q̄ꝛ ad hanc ſolū ꝑ iuſticiā ꝑueni
tur. qđ ꝯſiderantes glorioſi iſti martires iu
ſticiam ad deū: ad ſe ⁊ ad proximū ſtrenue
exercebant: dantes deo ſincerā charitatem:
ſibi durā ⁊ amaram penalitatē: ꝓximo veri
tatem. oſtendendo ei verbo ⁊ exemplo viaꝫ
veritatis. ⁊ hec ꝑ memoria ſctōꝝ: dātes alijſ
occaſionē diffuſius loquēdi dicta ſufficiant
Verbū ꝓpoſitū prout nr̄e edificationi expe
dit: q̄ntū dn̄s dederit exponentes. In quibꝫ
duo intelligimus: ſcꝫ merituꝫ ⁊ premium.
Meritū in eo ꝙ dicit. iuſti. premiū in eo ꝙ
ſubiūgit in perpetuum viuent. Sed q̄ꝛ ſm̄
gregoriū nemo infima deſerens repente fit
ſūmus. ſed velut quibuſdā aſcenſorijs gra
dibus ꝑ incrementa ꝑfectuū quotidie ꝑue
nitur quouſq̄ꝫ tandē aliq̄n ad perfectōis cel
ſitudinē aſſurgam⁹. ¶ Ideo ſcienduꝫ
ꝙ ad perfectionē iuſticie attingendā ſepteꝫ
gradibꝫ ꝑuenimus: ſcꝫ fidei aſſertione. ſpei
erectione. fideli ꝯfeſſione. ſtrenua exercitati
one. elemoſinarū largitione. mandatoꝝ exe
cutione. iuſticie opatione. Hec per ordineꝫ
ꝓſequētes primo dicim⁹ ꝙ iuſti erimus ꝑ
vere fidei aſſertionē. Notabiliter aūt vere fi
dei dicimus ad excludendū fidem mortuaꝫ
ſiue fictā. Fidem aūt mortuā dicim⁹ illam:
que fidei opa nō adiungit. dicente Jaco. ij.
Quid prodeſt ſi fideꝫ quis dicat ſe habere:
opera aūt nō habet. Nunquid fides poterit
ſaluare eū? nā ⁊ demones credūt ⁊ ꝯtremi
ſcunt. Sicut em̄ corpus ſine ſpiritu mortu
um eſt: ita ⁊ fides ſine opibus mortua eſt.
Hinc gregorius. Fidei noſtre veritatem in
vite noſtre ꝯſideratiōe debemus agnoſcere
Tunc enim vere fideles ſumus ſi quod ver
bis ꝓmittimus opibus adimplem⁹. Fictā
etiā fidem illā dicim⁹: que ⁊ ſi opa habeat:
charitatem tñ nō adiūgit. Illud em̄ fictum
dicim⁹ qđ apparet ⁊ nō exiſtit. Illam ḡ fidē
fictam dicim⁹ q̄ per fidei aſſertionē ⁊ opati
onem apparet: ſed ꝑ dilectionem non exiſtit
Oportet ergo fidem verā ⁊ viuā per dilecti
onē ⁊ operationē ꝑiter ⁊ aſſertionē exiſtere:
que duo tangit apl̄s ad Gal. v. cum dicit.
Neq̄ꝫ circūciſio aliquid valet neq̄ꝫ prepuci
um: ſed fides q̄ dilectionē operať. Per talē
enim fideꝫ xp̄s habitat in cordibꝫ nr̄is. ex cu
ius p̄ntia erimus ſtatim iuſti. Q̄ꝛ aūt per ta
lem fidē iuſticiā ꝯſeq̄mur ſcripturarū teſti
monio atteſtatur. Diciť em̄ Gen̄. xv. Credi
dit abraam deo ⁊ reputatū eſt ei ad iuſticiā
Item abachuc. ij. Juſtus ex fide ſua viuit.
⁊ paulus Ro. i. ⁊ ad Hebre. x. Juſtus me⁹
ex fide viuit. Verū q̄ꝛ talis nō fruſtra credit

ſed erigit hominē ad ſperandū:ideo vt iuſtꝰ
ex fide iuſtificetur adhuc vlteriꝰ ꝓcedatur.
A Secūdo ergo iuſti erimus ex noſtre ſpei
erectione:ſpem nrām ad deū fiducialiter eri
gentes.quā vt potenter poſſimꝰ erigere tria
debemus deuote ɔſiderare ſcʒ promittentis
veritatē:volentis caritatem:⁊ oīpotentis
facilitatem.hec tria ſi deuote ɔſiderabimus
ſpem nrām ad deuʒ erigunt ſupra modum.
Hanc nrām ſpem conabat̄ erigere Bern-
cū dicebat. Si decreuerit deus ſaluare nos
continuo liberabimur ſi viuificare voluerit
vita in volūtate eiꝰ eſt ſi premia eterna lar-
giri licet ei qđ vult facere:⁊ ſubiūgit predi-
cta tria dicēs. Quādo eñ ſperanti in ſe po-
teſt deeſſe illa veritas tam veraciter promit-
tens.illa caritas tam dulciter ſtringens.il-
la maieſtas tam potenter ſoluens.que tāto
affectu rogat in ſe ſperari. ꝙ autē talis ſpes
conſtituat iuſtū ſiue iuſticiā tribuat dicitur
ꝓuer.xxviij. Juſtus vt leo ɔfidit. Talis eñ
fortis ſpes hoīem facit fortiſſimum nihil ti-
mens nihil metuens ſicut leo:qui ad nulli-
us pauebit occurſum vt dicit̄ ibideʒ.ſic ho-
mo qui totā ſpem ſuā in deū poſuit nihil ti-
met. Tertio amplius iuſtificabimur ꝑ fide-
lem ɔfeſſionē accuſantes nos ſuper oī in-
iuſticia:quā meminimus nos ɔmiſiſſe. In
eo aūt ꝙ nrām iniuſticiā accuſamus diſpli-
centes nobiſmetipſis:in hoc iam iuſti appa-
rebimus corā deo. Naʒ ac[illegible]ſanti iniuſticia
remittitur:illa aūt iniuſticia dimiſſa ſtatim
iuſticia ſubornatur.q2 nō eſt mediū ponere
inter illa. Qđ aūt ɔfeſſio iuſtū conſtituat di-
citur ꝓuer.xviij. Juſtus prior accuſator eſt
ſui. A Eſt aūt triplex ɔfeſſio.mētalis.
ſacramentalis ⁊ generalis. Mentalis quā-
do ɔpuncti interius humili recognitōe deo
mentaliter ɔfitemur.de q̄ dicit̄ in ps. Dixi
confitebor aduerſum ⁊c.et illud. Cogitatio
hominis ɔfitebit̄ tibi. Sacramentalis illa
dicit̄ que per xp̄m inſtituta ⁊ ꝑ apl'os ꝓmul
gata eſt q̄ conſueto vſu ſacerdotibꝫ clauem
habentibꝫ ſm̄ morem eccleſie ɔfitemur. De
qua Leui.xiij. Plaga lepre ſi fuerit in hoīe
adducetur ad ſacerdotē. Apertius aūt in no
ua lege Math.x.cū cuidam leproſo mūda-
to dixit ieſus. Uade oſtende te ſacerdotibuſ
hinc.i.Johan.i. Si ɔfiteamur peccata nr̄a
fidelis eſt deus ⁊ iuſtus vt remittat nobis
peccata noſtra. Generalis dicit̄ que in arti
culo neceſſitatis fieri poteſt cuilibet xp̄iano.
de q̄ dicit Augꝰ. Tanta eſt virtus ɔfeſſiōis.
vt ſi deeſt ſacerdos in articulo neceſſitatis:
confitens habens deſideriū ɔfitendi poteſt
cuilibet ɔfiteri. Uerū quia nō valet ɔfeſſio
niſi ſatiſfactio ſubiūgatur. Quarto iuſticiā
ɔſequimur per ſtrenuaʒ oꝑationem:exercē-
tes nos fideliter in oī genere boni per que
ſperamus nos deo poſſe placere. Hec autē
iuſticia neceſſario iūgitur ad predicta.quia
nec fides nec ſpes nec cōfeſſio quicq̄ꝫ ꝓderit
niſi oꝑa adiungant̄.maxime ſi ad huiuſmo
di exercitia tp̄us acceſſerit oportunū. B
Hec aūt opera in triplici genere exercentur
nec extra illa aliqđ exercitiū poteſt eſſe:ſcili
cet cogitatiōe.locutione ⁊ oꝑatione.⁊ in his
occurrit tibi campus latiſſimus ſpaciandi.
In cogitatione ḡ cogita tua defectuoſa.dei
beneficia copioſa.mūdi rumoſa.dei magna
lia glorioſa.⁊ ex his nr̄a deuotio excitat̄.ſine
qua oꝑa noſtra parum valent.⁊ ideo horta
tur nos apoſtolus.i.Thimo.iiij. Exerce te
ad pietatem:hoc eſt ad deuotionem interio
rem.quia exercitatio corporalis ad modicū
vtilis eſt.ſubaudi ſine interiori deuotione.
dicit enim Hugo de ſancto victore. Quiſibi
lis actio quaſi corpus eſt.deuotio vero qua
ſi anima.⁊ ſicut corpus ſine anima mortuū
eſt:ſic actio ſine deuotione:⁊ ſicut aīa cor-
pus viuificat:ſic deuotio actionem. Simi
liter exerceamus nos in locutione loquētes
proximis vtilia dei magnalia econtra cauē
tes vana ⁊ ſcurilia ⁊c. Ad quod hortat̄ nos
apoſtolus Col.iiij. Sermo veſter ſemꝑ in
gratia ſale ſit conditus:vt ſciatis quomo-
do oporteat vos vnicuiq̄ꝫ reſpondere. Sic
etiam opera noſtra tripliciter faciamus.ſci
licet cum diligentia.ſapientia.frequentia ſi
cut in alijs ſermonibꝫ eſt expreſſum.de qui-
bus operibus cum eorum diligentia.iterū
dicit apoſtolus Col.vt ſupra. Quodcunq̄ꝫ
facitis ex animo operamini ſicut deo ⁊ non
hominibus.ſcientes ꝙ a deo recipietis re-
tributionem. Qđ autem iuſticiam ex his cō
ſequamur dicitur Eccleſi.xxvij. Juſtus cor

ſuum tradet ad vigilandum diluculo ad do
minũ qui fecit illũ. quod exponẽs Bern. di
cit. Vigilemus ſup opera noſtra ne vel ob/
mittamus quod preceptũ eſt: vel qd̓ prohi/
bitum faciam⁹. Vigilemus etiã ſuper ṽba
noſtra ne vel in eis deũ offendere vel proxi/
mo nocere contingat. Similiter ſup cor no
ſtrum eſt precipue vigilandũ. quod ſcd̓um
ſapientem omni cuſtodia eſt ſeruanduʒ. quo/
niam ab ipo vita procedit. Quinto iuſticiã
conſequimur ex mandatoꝝ dei opatione: vt
ſi omnibꝫ bonis intendere nõ poſſumus ſal
tem ea que magis vrgent ⁊ omnino neceſſa
ria ſunt faciamus: ⁊ ad hoc merebimur dici
iuſti. Sic em̃. ij. Math. ix. dicit̃. Juſtuʒ eſt
ſubditum eſſe deo: vt qd̓ ipe precipit ſubdi/
ti faciamus. ¶ Sunt autẽ tres cauſe
ꝓpter quas mandatis dei eſt fideliter inten/
dendum: ſcʒ ꝓpter preſentis tpis quietatio
nem. inferni euaſionem. regni adeptionem
De primo dicit̃ Eſa. xliij. Vtinã attendiſ/
ſes ad mandata mea facta fuiſſet ſicut flu/
men pax tua, intendens de illa pace que eſt
vnanimis ſuſceptio emergentiũ in tempo/
re: quã nullus habere poterit niſi ſanctus.
De ſcd̓o dicit̃ puer. xviij. Qui cuſtodit mã
datum cuſtodit animã ſuaʒ ſcʒ ab inferno.
De tertio dicit̃ Math. xix. Si vis vitaʒ in/
gredi ſerua mandata. Nõ ſi mandatoꝝ ob/
ſeruatio ꝓpter eoꝝ multitudinẽ cuiqꝫ nimiſ
difficilis videatur. ecce ⁊ in hoc prouidit no
bis deus vt obſtruatur os loquentiũ iniq̃:
⁊ fiat mũdus omnis ſubdit⁹ deo dans vnũ
mandatum caritatem videlicet: in quo oĩa
alia includũtur: dicẽte aplo̓ ad Gal. Ois
lex in vno ſmone inſtauratur ſcʒ dilige pro/
ximum tuũ: ⁊ iterũ plenitudo legis eſt cari/
tas legẽ continens ⁊ ꝓphetas. quaʒ ſi ſolum
ſeruabimus omnia ſunt ſeruata. Verum quia
difficile eſt vt mandata oĩa obſeruentur. tñ
eſt vt ꝙ in illis minus agit̃ elemoſinis ſup
pleat̃. Sexto ergo iuſticia acquirit̃ elemoſi
narum largitione. Juſtum quippe eſt vt ra
tione affinitatis q̃ inter nos ⁊ proximos no
ſtros cadit: vt is qui abundat ei ſubueniat
qui nõ habet. Qui ğ hanc exercet iuſticiã iu
ſtus erit. hinc puer. xij. Qui negligit dam/
num ꝓpter amicũ iuſtus eſt. qui em̃ ſibi dã/
num facit vt proximo indigenti ſubueniat
iuſtus eſt. hinc iterum Prouerbiorum. xxi.
Qui iuſtus eſt tribuit ⁊ nõ ceſſat. ⁊ iteꝝ ibi
dem. xxix. Juſtus nouit cãm pauperum.
¶ Vt ergo largitioni elemoſinarũ deuo
tius intendamus: tria bona q̃ ex elẽoſina no
bis eueniũt attẽdamus. Tollit em̃ a nobis
damnationẽ delictoꝝ: facit purgationem et
eternam meret̃ glorificationẽ. quod in vna
ſentẽtia expreſſe legim⁹ Thob. iiij. Elemo/
ſina ab omĩ peccato ⁊ a morte liberat: ⁊ ipſa
eſt q̃ purgat peccata: ⁊ ſubdit̃ nõ longe poſt
⁊ facit inuenire miſericordiã ⁊ vitam eternã
In quibꝫ verbis predicta tria lucide expri/
mũtur. Septimo iuſti denominatiue a iu/
ſticia noĩantur vt veraciter dicãtur iuſti qui
iuſticiam opantur: quia ſicut albus ab albe
dine. niger a nigredine: ſic iuſtus a iuſticia
nominatur. hinc. i. Joh. iij. Qui facit iuſti/
ciam iuſtus eſt. Verũ cum ſm Bern. Juſti
cia ſit virtus reddens vnicuiqꝫ quod ſuum
eſt. hoc fac reddendo inferiori equali ⁊ ſupe
riori vnicuiqꝫ qd̓ ſuũ eſt ⁊ eris iuſticie obſ/
uator. Da ergo tibi tanqꝫ inferiori veraʒ co
gnitionem. eq̃li id eſt ꝓximo dilectiõem. ſu/
periori. i. deo ſubiectionẽ. Primo dem⁹ no/
bis veram cognitõem vt noſmetipos veraci
ter ↄgnoſcamus: quia nemo (vt ait Bern.)
abſqꝫ cognitione ſui ſaluabit̃. ⁊ alibi idẽ di
cit: ꝙ hoc ꝓuerbiũ. homo ſcito teipm̃. dici/
tur
e celo cecidiſſe. Initium em̃ omĩs ſalutis et
gratie ↄgnitio noſtri eſt. Scd̓o demus ꝓxi/
mo dilectionẽ que adeo neceſſaria eſt vt ca/
dat etiaʒ ſub precepto: qꝛ nec deus reputat
ſe diligi niſi ꝓpter eũ et ꝓxi⁹ diligat̃. Tertio
ſubiectionẽ humillimaʒ dem⁹ deo: qd̓ ex oĩ
debito iuſtiſſimũ eſt. de q̃ ps̃. Subdit⁹ eſto
dño ⁊ ora eum. item Eccle. li. Subijcite col
lum veſtrũ iugo eius. His ſeptẽ particula/
ribꝫ iuſticijs paulatim de die in diem a no/
bis exhaurimus iniuſticiã quouſqꝫ tandeʒ
aliqñ tota exalata pfecta iuſticia ſubintra/
bit: ⁊ hoc eſt qd̓ dicit ps̃. Exercitatus ſum ⁊
defecit pauliſper ſpũs me⁹. qd̓ exponẽs gre.
dicit. Quid eſt ꝙ dicit ſpiritus meus niſi
ſpiritus elationis ⁊ ſpiritus iniuſticie: qui
quanto quotidie in nobis deficit: tanto ſpi/
ritus dei in nobis proficit ⁊c.

XVII. De ſancto Vincencio.

SI quis vult ve
nire poſt me abneget ſemetipꝫ
⁊ tollat crucem ſuaꝫ ⁊ ſequatur
me Math.xvi.⁊ Lu.ix. ¶ Dicit apo
ſtolus Hebre.x. Voluntarie peccanti iaꝫ
non relinquit̃ hoſtia ꝓ peccato: niſi quia nõ
illi denuo crucifigitur xp̃s: nõ complantat̃
iterũ ſimilitudini mortis eius ꝑ baptiſmuꝫ
ſed ꝓpria iam ab eo lacrimarũ vnda exigit.
ꝓpriaꝫ baiolare crucẽ. ꝓpria mortificare mẽ
bra: eo ꝙ ſola ſcd̃i ade.i.xp̃i tribulatio pur
gat quos ꝯtaminauit preuaricatio ſola pri
oris ade. vbi g͛ ꝓpria macula fuerit. propria
purgatio iure requirit̃: nõ ꝙ ꝓpria cuiq3 ſa
tiſfactio ſufficere poſſit. Quid eñ eſt vniuer
ſa penitẽtia noſtra: ſꝫm ꝙ nõ compatiamur
omnino ñ poſſum⁹ ꝯregnare. ⁊ tũc quod in
nobis min⁹ eſt ip̃e ſupplet. modicũ tñ id qđ
cunq3 eſt: nõ patit̃ reſeruari ſed vult de⁹: vt
qui ſponte membra nr̃a dedimus arma ini
quitati ⁊ peccatis. ſponte etiaꝫ patiamur vt
per ꝓpriam paſſionẽ diluamus qđ volunta
rie eſt cõmiſſum. Fuit ergo pia iuſticia vt q̇
ex alieno peccato ſcꝫ originali obligati fui
mus. ex aliena etiã pena abſolueremur: ſed
qui ꝓpria mala cõmittit iuſtũ eſt vt per pro
priam penã diluat ⁊ emendet: ⁊ ſꝫm apl̃um
oẽs peccauerũt ⁊ indigent gr̃a dei. neceſſe
eſt vt qui poſt ꝓpria cõmiſſa deũ ſequi volu
erit ꝓpriam tollat crucẽ: ⁊ ſic ſequat̃ deuꝫ: et
hoc eſt ꝙ dicit veritas in verbo ꝓpoſito. Si
quis vult venire ⁊c. ac ſi dicat. Si quis eſt
de numero eoꝝ qui peccata ꝓpria commiſe
runt ⁊ ducti penitentia volũt venire poſt me
neceſſe eſt vt tales tollant crucẽ ſuã ⁊ ſequã
tur me. ¶ In quibꝰ verbis q̈tuor in
telligimus: ſcꝫ humani arbitrij libertatem.
diuini exempli nobilitatẽ. ꝓprij meriti ſub
limitateꝫ. eterni premij ſecuritatẽ. Primũ
ibi. ſi quis vult venire poſt me. ſcd̃m ibi: ab
neget ſemetip̃m. tertiũ ibi. ⁊ tollat crucẽ ſu
am. quartũ ibi: ⁊ ſequat̃ me. In primo mẽ
bro adhuc tria inteligim⁹: ſcꝫ dei largitateꝫ
hoĩm libertatem. venientiũ paucitatẽ. Pri
mũ ibi. ſi quis. ſcd̃m ibi. vult. tertiũ ibi. ve
nire poſt me. Hec oĩa ꝑ ordinẽ exponẽtes
primo dicimus ꝙ in hoc nomine diſtribu
tiuo quis: dei intelligimus largitatẽ qui oĩ
bus ſe offert nulli ſe denegans. vt ſit ſenſus
Si q̇s.i.q̇cunq3 cupit nõ deneget̃ illi beni
gn⁹ occurſus ad grãm offerendã. qđ tam ꝑ
figurã q̃3 ꝑ ſcripturam poſſum⁹ declarare.
Per figurã q2 incarnat⁹ ꝓ nobis ſemper in
medio inuenit̃: ad inſinuandũ ꝙ oĩbꝰ ſe ex
hibeat. Vñ nat⁹ ꝯtinuo in medio aĩaliũ po
nitur ⁊ in medio templi offertur. iuuenis in
medio doctoꝝ inuenitur. in medio latronuꝫ
crucifigit̃. reſurgens a mortuis in medio di
ſcipuloꝝ apparuit. qđ totũ factũ eſt ad inſi
nuandũ ꝙ oĩbus ſe exhibeat. Hoc etiã ꝓba
re poſſum⁹ ꝑ ſcripturã. dicit̃ eñ Leui.xxvi.
Ponã tabernaculũ in medio vr̃i ⁊ nõ abij
ciet vos aĩa mea ſcꝫ q̃uiũ in me eſt. idẽ dicit̃
deutero.xx. Dñs deus vr̃ in medio vr̃i. hinc
Actuũ.x. dixit petr⁹ In veritate cõperi. q2 nõ
eſt ꝑſonaꝝ acceptor de⁹: ſed in omni gente
qui timet deũ ⁊ opatur iuſticiã acceptus eſt
illi. in quibꝰ oĩbus dei ꝯgnoſcim⁹ largitatẽ
Scd̃o in hoc verbo vult intelligim⁹ hũani
arbitrij libertatẽ: ꝑ quã homo dignificatus
eſt ſuꝑ ceteras creaturas. q̇ libertas iõ ei da
ta eſt: vt ſi volens bonuꝫ eligat digne remu
neretur cũ poſſit malũ. ſi vero volens malũ
eligat digne puniat̃ cũ poſſit bonũ. De q̇ li
bertate dicit apoſtolus Gal.v. Vos in liber
tatem vocati eſtis: tñ ne detis eam in occa
ſionem carnis. quod exponens Herm. dicit
Hec eſt libertas qua nos chriſtus liberauit
vt nulla penitus creatura alia auellere nos
ab eo aut violenter auertere poſſit. ſola illũ
noſtra delerere poſſumus voluntate ⁊c. erit
forſitan peccatum in foribus ſed apperitus
eius ſub eo eſt. tñ aperire recuſet. renuat cõ
ſentire. ⁊ ſic in his que dicta ſunt declaraui
mus humani arbitrij libertatem que eſt pri
me decilionis membrum ⁊ ſubdiuiſionis
ſcd̃um. ¶ Tertio in hoc verbo ve
nire poſt me. venientium intelligimus pau
citatem. licet enim facultas veniendi ad
regnum celorum data ſit omnibus ſicut in
euangelica patet parabola in qua oẽs ad
nuptias ſunt vocati: pauci tñ venire dignã
tur: excuſationis verba nuncijs reddentes.
quia a ꝓpria ꝯcupiſcentia abſtracti ⁊ illecti